

รายงานผลการประเมิน

ความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อคุณภาพการสอนของครูวิทยาลัยเทคนิคภูเก็ต
ประจำปีการศึกษา ๒๕๕๓

งานวิจัยพัฒนานวัตกรรมและสิ่งประดิษฐ์ วิทยาลัยเทคนิคภูเก็ต
สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

รายงานผลการประเมิน

ความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อคุณภาพการสอนของครูวิทยาลัยเทคนิคภูเก็ต
ประจำปีการศึกษา ๒๕๕๓

งานวิจัยพัฒนานวัตกรรมและสิ่งประดิษฐ์ วิทยาลัยเทคนิคภูเก็ต
สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

คำนำ

รายงานผลการประเมินความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อคุณภาพการสอนของครูวิทยาลัยเทคนิค ภูเก็ต ประจำปีการศึกษา ๒๕๕๓ ฉบับนี้ เป็นผลการประเมินความพึงพอใจของนักศึกษาในการจัดการเรียน การสอนของครูผู้สอนในวิทยาลัยเทคนิคภูเก็ต สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา เพื่อรองรับการ ประกันคุณภาพภายในและภายนอกสถานศึกษา ตามมาตรฐานที่ ๒ หลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน ตัวบ่งชี้ที่ ๑๕ ระดับความพึงพอใจของผู้เรียนต่อคุณภาพการสอนของผู้สอน ซึ่งคณะกรรมการฝ่ายประเมิน ได้รับมอบหมายให้รวบรวมข้อมูลความพึงพอใจของนักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในวิทยาลัยเทคนิคภูเก็ต ระหว่างปีการศึกษา ๒๕๕๓ พร้อมสรุปผลการประเมินความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อคุณภาพการสอน ของครูวิทยาลัยเทคนิคภูเก็ต ประจำปีการศึกษา ๒๕๕๓ ทั้งนี้เพื่อรายงานผลการประเมินแก่วิทยาลัยเทคนิค ภูเก็ต ตลอดจนใช้เป็นข้อมูลกำหนดหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการวางแผนพัฒนาการดำเนินงานต่อไป ในโอกาสนี้ คณะกรรมการฝ่ายประเมินผล ใคร่ขอขอบคุณผู้ตอบแบบสอบถามทุกท่านที่ได้ให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี

งานวิจัยพัฒนานวัตกรรมและสิ่งประดิษฐ์
วิทยาลัยเทคนิคภูเก็ต
เมษายน ๒๕๕๔

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
คำนำ	ก
สารบัญ	ข
บทนำ	๑
วัตถุประสงค์	๒
เป้าหมาย	๒
ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง	๓
- พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒	๓
- ความหมายของความพึงพอใจ	๔
- วิธีการสร้างความพึงพอใจในการเรียน	๕
วิธีการดำเนินงาน	๖
ผลการวิจัย	๗
อภิปรายผล	๑๙
ข้อเสนอแนะ	๒๐
บรรณานุกรม	๒๑
ภาคผนวก	๒๒
การวิเคราะห์ผลความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อคุณภาพการสอน ของครูวิทยาลัยเทคนิคภูเก็ต ประจำปีการศึกษา ๒๕๕๓	
- สาขาวิชาช่างยนต์	๒๓
- สาขาวิชาช่างกลโรงงานและกลเรือ	๔๐
- สาขาวิชาช่างเชื่อมโลหะ	๕๒
- สาขาวิชาช่างไฟฟ้ากำลัง	๖๒
- สาขาวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์	๗๙
- สาขาวิชาช่างก่อสร้าง	๙๔
- สาขาวิชาช่างเทคนิคสถาปัตยกรรม	๑๐๕
- สาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ	๑๑๑
- สาขาวิชาเทคนิควิศวกรรมเหมืองแร่และสิ่งแวดล้อม	๑๑๗
- สาขาวิชาสามัญสัมพันธ์	๑๒๑
คณะผู้จัดทำ	๑๔๕

รายงานผลการวิจัยเรื่อง “ความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อคุณภาพการสอนของครู

วิทยาลัยเทคนิคภูเก็ต ประจำปีการศึกษา ๒๕๕๓

.....

๑. บทนำ

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ บัญญัติไว้ในหมวดที่ ๔ เรื่อง การจัดการศึกษา มาตราที่ ๒๒ การจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่าผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด กระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็ม ตามศักยภาพ มาตราที่ ๒๓ การจัดการศึกษา ทั้งการศึกษาในระบบ การศึกษานอกระบบ และการศึกษาตามอัธยาศัย ต้องเน้นความสำคัญทั้งความรู้ คุณธรรม กระบวนการเรียนรู้และบูรณาการตามความเหมาะสมของแต่ละระดับการศึกษา และมาตราที่ ๒๔ การจัดกระบวนการเรียนรู้ ให้สถานศึกษาและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการ (กระทรวงศึกษาธิการ,๒๕๔๖,หน้า ๑๐) บัญญัติมาตรา ๒๐ ไว้ว่า การจัดการอาชีวศึกษา การฝึกอบรมวิชาชีพ ให้จัดในสถานศึกษาของรัฐสถานศึกษาเอกชน สถานประกอบการ หรือโดยความร่วมมือระหว่างสถานศึกษา และพระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๑ บัญญัติไว้ในมาตราที่ ๑๐ ไว้ว่า การจัดการอาชีวศึกษาและการฝึกอบรมวิชาชีพให้จัดได้โดยรูปแบบดังต่อไปนี้ ๑) การศึกษาในระบบเป็นการจัดการศึกษาวิชาชีพที่เน้นการศึกษาในสถานศึกษาอาชีวศึกษาหรือสถาบันเป็นหลัก โดยมีกำหนดจุดมุ่งหมายวิธีการศึกษา หลักสูตร ระยะเวลาการวัด และการประเมินผลที่เป็นเงื่อนไขของการสำเร็จการศึกษาที่แน่นอน ๒) การศึกษานอกระบบ เป็นการจัดการศึกษาวิชาชีพที่มีความยืดหยุ่น ในการกำหนดจุดมุ่งหมาย รูปแบบ วิธีการศึกษาระยะเวลา การวัดและการประเมินผลที่เป็นเงื่อนไขของการสำเร็จการศึกษา โดยเนื้อหาและหลักสูตรจะต้องมีความเหมาะสมและสอดคล้องกับสภาพปัญหา และความต้องการของบุคคลแต่ละกลุ่ม ๓) การศึกษาระบบทวิภาคีเป็นการจัดการศึกษาวิชาชีพที่เกิดจากข้อตกลงระหว่างสถานศึกษาอาชีวศึกษาหรือสถาบันกับสถานประกอบการ รัฐวิสาหกิจหรือหน่วยงานของรัฐในเรื่อง การจัดหลักสูตรการเรียนการสอน การวัดผลและการประเมินผล โดยนักเรียนใช้เวลาส่วนหนึ่งในสถานศึกษาอาชีวศึกษาหรือสถาบัน และเรียนภาคปฏิบัติในสถานประกอบการ รัฐวิสาหกิจหรือหน่วยงานของรัฐ เพื่อประโยชน์ในการผลิตและพัฒนากำลังคน สถานศึกษาอาชีวศึกษาหรือสถาบันสามารถจัดการศึกษาได้หลายรูปแบบรวมกันได้ (สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา,๒๕๕๑,หน้า ๔) โดยมีเป้าหมายตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา พุทธศักราช ๒๕๕๑ ว่า “ต้องเป็นการจัดการศึกษาในด้านวิชาชีพที่สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และแผนการศึกษาแห่งชาติ เพื่อผลิตและพัฒนากำลังคนในด้านวิชาชีพระดับฝีมือ ระดับเทคนิคและระดับเทคโนโลยี รวมทั้งเป็นการยกระดับในด้านวิชาชีพให้สูงขึ้น เพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน โดยนำความรู้ทางทฤษฎีอันเป็นสากลและภูมิปัญญา พัฒนาผู้รับการศึกษาให้มีความรู้ความสามารถในการปฏิบัติและมีสมรรถนะ จะสามารถนำไปประกอบอาชีพในลักษณะผู้ปฏิบัติหรือประกอบอาชีพโดยอิสระได้”

การปฏิรูปการศึกษาในทศวรรษที่สอง (พ.ศ. ๒๕๒๕ – ๒๕๖๑) มุ่งเน้นให้คนไทยได้เรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างมีคุณภาพโดยมีเป้าหมายหลัก ๓ ประการคือ ๑) พัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาและการเรียนรู้ของคนไทย ๒) เพิ่มโอกาสทางการศึกษาและการเรียนรู้อย่างทั่วถึงและมีคุณภาพ ๓) ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนของสังคมในการบริการ และจัดการศึกษาโดยมีกรอบแนวทางการปฏิรูปการศึกษา ๔ ประการคือ ๑) พัฒนาคุณภาพคนไทยยุคใหม่ ๒) พัฒนาคุณภาพ

ครูยุคใหม่ ๓) พัฒนาคุณภาพสถานศึกษาและเรียนรู้ยุคใหม่ ๔) พัฒนาคุณภาพการบริหารจัดการยุคใหม่ (สำนักงาน
เลขาธิการสภาการศึกษา, ๒๕๕๒)

ปัจจุบันไทยมีความต้องการแรงงานระดับอาชีวศึกษาอย่างมาก จากผลการศึกษาความต้องการกำลังคนของกลุ่ม
อุตสาหกรรม โดยสำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษาพบว่า กลุ่มอุตสาหกรรมต่างๆ ขาดแคลนกำลังคนระดับกลางหรือ
ระดับปฏิบัติการค่อนข้างมาก โดยเฉพาะผู้จบระดับ ปวช. และ ปวส. ซึ่งกว่าร้อยละ ๗๕ ของผู้จบการศึกษาระดับนี้ เข้า
ศึกษาต่อระดับปริญญาตรี นอกจากนั้นผู้จบการศึกษานี้ยังไม่สามารถปฏิบัติงานได้ตรงตามลักษณะงาน โดยสถาน
ประกอบการส่วนใหญ่ต้องฝึกอบรมต่ออีกอย่างน้อย ๓ - ๖ เดือน ทำให้ต้องเสียค่าใช้จ่ายและเสียเวลาเพิ่มมากขึ้น

จากสรุปผลการปฏิรูปการศึกษาที่ผ่านมา สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษาติดตามและประเมินผลการปฏิรูป
การศึกษาตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๔๒ จนถึง พ.ศ. ๒๕๕๒ พบปัญหาเกี่ยวกับการอาชีวศึกษาสรุปได้ดังนี้

๑. ผู้สำเร็จอาชีวศึกษา มีความสามารถและสมรรถนะที่ยังไม่สอดคล้องกับความต้องการของผู้ใช้และขาดทักษะความรู้
พื้นฐานที่จำเป็น
๒. ขาดแคลนครูผู้สอนโดยรวมในเชิงปริมาณและคุณภาพ
๓. เด็กนักเรียนไม่นิยมเรียนอาชีวศึกษา
๔. ผู้สำเร็จอาชีวศึกษากว่าร้อยละ ๗๐ จะศึกษาต่อปริญญาตรีทำให้ขาดแคลนกำลังคนระดับกลางอย่างต่อเนื่อง

ดังนั้นวิทยาลัยเทคนิคภูเก็ตในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ซึ่งมีภาระกิจในการผลิตผู้เรียนให้มี
สมรรถนะทางวิชาชีพ คุณลักษณะที่พึงประสงค์ทั้งในด้านคุณธรรม จริยธรรมและจรรยาบรรณในวิชาชีพ ตามความต้องการ
ของสถานประกอบการ โดยครูผู้สอนจะต้องจัดกิจกรรมการเรียนรู้ต่างๆ โครงการหรือกิจกรรมเสริมหลักสูตรและอื่นๆ ซึ่ง
ครูผู้สอนต้องถ่ายทอดองค์ความรู้ต่อผู้เรียน โดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบต่างๆที่เหมาะสมกับผู้เรียน ซึ่งวิทยาลัยเทคนิค
ภูเก็ตจะต้องดำเนินการตามพันธกิจในการจัดการเรียนการสอนอาชีวศึกษา โดยเป็นการสะท้อนถึงศักยภาพของครูผู้สอน
เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้ ทักษะตามสมรรถนะทางวิชาชีพ และคุณลักษณะที่พึงประสงค์ทั้งในด้านคุณธรรมจริยธรรม
ตลอดจนจรรยาบรรณในวิชาชีพ เพื่อสนองต่อความต้องการของสถานประกอบการ ดังนั้นงานวิจัยพัฒนานวัตกรรมและ
สิ่งประดิษฐ์ จึงจัดทำโครงการสำรวจความพึงพอใจของผู้เรียนต่อคุณภาพการสอนของครูในวิทยาลัยเทคนิคภูเก็ต โดย
การจัดทำการศึกษาสำรวจความพึงพอใจของของนักศึกษาที่มีต่อคุณภาพการสอนของครูวิทยาลัยเทคนิคภูเก็ต ประจำปีการศึกษา
๒๕๕๓ เพื่อนำข้อมูลที่ได้มาพัฒนาแนวทางในการจัดการเรียนการสอน เพื่อพัฒนาคุณภาพของนักศึกษาของวิทยาลัยเทคนิค
ภูเก็ตให้มีความรู้ ทักษะตามมาตรฐานวิชาชีพ ตลอดจนคุณลักษณะที่พึงประสงค์ด้านคุณธรรมจริยธรรม และ
จรรยาบรรณในวิชาชีพของผู้สำเร็จการศึกษา ตามความต้องการของสถานประกอบการ ซึ่งเป็นการพัฒนาการศึกษาด้าน
อาชีวศึกษาอย่างยั่งยืน

๒. วัตถุประสงค์

๒.๑ เพื่อสำรวจความพึงพอใจของผู้เรียนต่อคุณภาพการสอนของครูในวิทยาลัยเทคนิคภูเก็ต

๒.๒ เพื่อหาแนวทางในการจัดการเรียนการสอนที่เหมาะสมสำหรับนักศึกษาวิทยาลัยเทคนิคภูเก็ต

๒.๓ เพื่อพัฒนาคุณภาพของนักศึกษาของวิทยาลัยเทคนิคภูเก็ตตามมาตรฐานวิชาชีพ

๒.๔ เพื่อส่งเสริมคุณลักษณะที่พึงประสงค์ทั้งในด้านคุณธรรมจริยธรรม ตลอดจนจรรยาบรรณในวิชาชีพแก่นักศึกษาวิทยาลัยเทคนิคภูเก็ต

๓. ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

๓.๑ พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒

จากพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ กล่าวว่า การจัดการเรียนการสอนของครูตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒

ครู ต้องจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๔๒ ที่ระบุในหมวด ๔ ทั้งนี้ ครูต้องมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ และมีความสามารถทางวิชาการด้วย

โดยเน้นความสำคัญทั้งกระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียน ความรู้ คุณธรรม และบูรณาการในเรื่องต่าง ๆ ให้เหมาะสมกับระดับการศึกษาในประเด็นต่อไปนี้

๑. ครู ถือว่าผู้เรียนสำคัญที่สุดส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ พัฒนาตนเองได้ตามธรรมชาติ และเต็มศักยภาพ

๒. การจัดการกระบวนการเรียนรู้ โดย

๒.๑ จัดเนื้อหาสาระและกิจกรรมตามความสนใจความถนัดของผู้เรียน และคำนึงถึงความแตกต่างกันของผู้เรียน เอาใจใส่ผู้เรียนเป็นรายบุคคลแสดงความเมตตาต่อผู้เรียนอย่างทั่วถึง

๒.๒ ฝึกทักษะ กระบวนการคิด การจัดการ การเผชิญและแก้ปัญหา จัดกิจกรรมและสถานการณ์ให้ผู้เรียนได้แสดงออกและคิดอย่างสร้างสรรค์

๒.๓ จัดให้ผู้เรียนได้ฝึกปฏิบัติจริง ให้คิดเป็น คิดชอบ ทำได้ และทำเป็น รวมทั้งรักการอ่านและใฝ่รู้อย่างต่อเนื่อง

๒.๔ ส่งเสริมกิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้จากกลุ่ม พร้อมทั้งสังเกต ส่งเสริมส่วนดีและปรับปรุงส่วนด้อยของผู้เรียน

๒.๕ ผสมผสานสาระความรู้ต่างๆ อย่างได้สัดส่วน สมดุลกัน และสอดแทรกคุณธรรม ค่านิยมและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ไว้ในทุกวิชา

๒.๖ จัดบรรยากาศ สิ่งแวดล้อมที่ปลูกเร้า จูงใจและเสริมแรงให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ และอำนวยความสะดวกให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และรู้อรอบ รวมทั้งใช้การวิจัยเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนรู้

๒.๗ ครูและผู้เรียนเรียนรู้ไปพร้อมกันจากสื่อการเรียนการสอนและแหล่งวิทยาการต่างๆ ได้แก่ ห้องสมุด พิพิธภัณฑ์ หอศิลป์ สวนสัตว์ สวนสาธารณะ สวนพฤกษศาสตร์ อุทยานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี อุทยานแห่งชาติ ศูนย์การกีฬาและนันทนาการ ฯลฯ

๒.๘ ประสานความร่วมมือกับบิดามารดา ผู้ปกครอง และบุคคลในชุมชนเพื่อร่วมกันพัฒนาผู้เรียนให้เต็มตาม ศักยภาพ

๓. ความรู้และทักษะ เตรียมเนื้อหาสาระและให้ผู้เรียนได้ฝึกปฏิบัติจริงในเรื่องต่าง ๆ ดังนี้

๓.๑ ตนเองและความสัมพันธ์กับสังคมรอบตัว ได้แก่ ครอบครัว ชุมชน ชาติไทย และสังคมโลก

๓.๒ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี การจัดการบำรุงรักษาและใช้ประโยชน์จากทรัพยากร ธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อมอย่างสมดุล และยั่งยืน

๓.๓ ศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม ภูมิปัญญาไทย และกีฬา

๓.๔ คณิตศาสตร์ ภาษา โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ภาษาไทย

๓.๕ การประกอบอาชีพและการดำรงชีพที่ดีอย่างมีความสุข

๔. การประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียน “ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ” ด้วยวิธีการที่หลากหลาย อาทิ การทดสอบ การ ประเมินพัฒนาการ และความประพฤติดของผู้เรียนและการสังเกตพฤติกรรมการเรียนการร่วมกิจกรรม

๕. การวิจัยและพัฒนา รูปแบบการจัดกระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียนที่เหมาะสมกับผู้เรียน ในแต่ละระดับการศึกษา

๓.๒ ความหมายของความพึงพอใจ

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน (๒๕๔๒ : ๗๗๕) ได้ให้ความหมายของความพึงพอใจ หมายถึงพอใจ ชอบใจ พฤติกรรมเกี่ยวกับความพึงพอใจของมนุษย์คือความพยายาม ที่จะขจัดความตึงเครียด หรือความกระวนกระวาย หรือภาวะ ไม่ได้ดูสุขภาพในร่างกาย ซึ่งเมื่อมนุษย์สามารถขจัดสิ่งต่าง ๆ ดังกล่าว ได้แล้วมนุษย์ย่อมได้รับความพึงพอใจในสิ่งที่ตน ต้องการ (เศกสิทธิ์, ๒๕๔๔ : ๖)

อุทัยพรรณ สุดใจ (๒๕๔๕ : ๗) ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกหรือทัศนคติของบุคคลที่มีต่อ สิ่งใดสิ่งหนึ่งโดย อาจจะเป็นไปในเชิงประเมินค่า ว่าความรู้สึกหรือทัศนคติต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใดนั้นเป็นไปในทางบวกหรือทางลบ

นักวิชาการได้ให้ความหมาย "ความพึงพอใจ"ไว้หลายประการดังนี้ วอลเลอร์สไตน์ (Wallerstein, ๑๙๗๑ : ๒๕๖ อ้าง ถึงใน นารินทร์ กว้างขวาง, ๒๕๔๗ : ๒๔) ได้ให้ความหมายของความพึงพอใจว่า หมายถึง ความรู้สึกที่เกิดขึ้นเมื่อได้รับผลสำเร็จ ตามความมุ่งหมาย ความพึงพอใจ เป็นกระบวนการทางจิตวิทยา ไม่สามารถมองเห็นได้ชัดเจน แต่สามารถคาดคะเนได้ว่ามี หรือไม่มี จากการสังเกตพฤติกรรมของคนเท่านั้น การที่จะทำให้เกิดความพึงพอใจจะต้องศึกษาปัจจัยและองค์ประกอบที่เป็น สาเหตุแห่งความพึงพอใจ

มอร์ซ (Morse) และเดวิส (David) (อ้างถึงใน เจริญศรี พันปี, ๒๕๔๖ : ๑๓) ได้ให้ ความหมายของความพึงพอใจไว้ สรุปได้ว่า หมายถึง สิ่งที่เกิดขึ้นกับมนุษย์เมื่อความ ต้องการพื้นฐานทั้งร่างกายและจิตใจได้รับการตอบสนองและสามารถลด ความตึงเครียดความกระวนกระวายหรือภาวะไม่สมดุลทางร่างกาย ของมนุษย์ให้น้อยลงหรือหมดไปทำให้มนุษย์เกิดความพึงพอใจ

ศิริวรรณ เสรีรัตน์ (๒๕๔๑) ได้อ้างถึงแนวคิดเกี่ยวกับความพึงพอใจของลูกค้า เป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ทั้งนี้เพราะการศึกษาเป็น ปัจจัยที่สำคัญที่เสริมสร้างความรู้ความสามารถให้แก่ทรัพยากรมนุษย์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง ตระหนักถึงความสำคัญและได้พยายามที่จะผลิตทรัพยากรมนุษย์ที่มีคุณภาพ เพื่อตอบสนองความต้องการของสังคมตลาดแรงงานและท้องถิ่นมหาวิทยาลัยได้ผลิตกำลังคนที่มีคุณภาพออกไปรับใช้สังคมดังกล่าวแล้วในทุกๆ ปี

อดุลย์ศักดิ์ สุนทรโรจน์ (๒๕๔๖ : ๑๙) ได้กล่าวว่า ความพึงพอใจในการปฏิบัติงาน หมายถึง ความรู้สึกที่ชอบ หรือพอใจที่มีต่อองค์ประกอบและสิ่งจูงใจในด้านต่างๆของงานและผู้ปฏิบัติงาน ได้รับการตอบสนองความต้องการ ซึ่งจะมีผลทำให้ผู้ปฏิบัติงานนั้นๆ มีการเสียสละอุทิศแรงกายแรงใจและสติปัญญาให้แก่งานอย่างเต็มความสามารถ จากความหมายของความพึงพอใจของบุคคลต่างๆ ช่างต้นสรุปได้ว่า ความพึงพอใจเป็นเรื่องเกี่ยวข้องกับอารมณ์ความรู้สึก และเจตคติของบุคคล อันเนื่องมาจากสิ่งเร้าและแรงจูงใจ ซึ่งจะปรากฏออกมาทางพฤติกรรมและเป็นองค์ประกอบที่สำคัญในการทำกิจกรรมต่างๆ ของบุคคล

ในการจัดการเรียนการสอนการทำให้ผู้เรียนเกิดความพึงพอใจในการเรียนจึงเป็นองค์ประกอบสำคัญที่ทำให้ ผู้เรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพเพราะว่า การที่บุคคลจะเรียนรู้หรือมีพัฒนาการและความเจริญงอกงามนั้น บุคคลจะต้องอยู่ในสภาวะพึงพอใจ สุขใจเป็นเบื้องต้น นั่นคือบุคคลจะต้องได้รับการจูงใจทั้งในลักษณะนามธรรมและรูปธรรม ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของประพัฒน์ จำปาไทย (๒๕๒๔ : ๔) ว่านักศึกษาที่มีสติปัญญาเท่ากัน ถ้ามีแรงจูงใจในการเรียนต่างกันจะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน และการเรียนจะเกิดขึ้นได้อย่างมีประสิทธิภาพที่สุดเมื่อผู้เรียนได้รับการจูงใจ

แรงจูงใจเป็นหัวใจสำคัญของการเรียน เพราะมีอิทธิพลต่อการเรียนรู้ และการสอนสูงมากดังนั้นในการจัดการสอนของนักศึกษาผู้บริหารและผู้สอนจะต้องพยายามสร้างสิ่งจูงใจให้เกิดขึ้นเพื่อให้ผู้เรียน เกิดความพึงพอใจมีความสนใจต่อการเรียนการสอน ทั้งนี้เพราะว่าการเรียนการสอนจะประสบผลสำเร็จได้ก็เพราะผู้บริหารและผู้สอน ให้ความสำคัญรวมทั้งเป็นความพยายามของผู้เรียนด้วยนั่นเอง

๓.๓ วิธีการสร้างความพึงพอใจในการเรียน

มีการศึกษาในด้านความสัมพันธ์เชิงเหตุและผลระหว่างสภาพทางจิตใจกับผล การเรียนจุดที่น่าสนใจจุดหนึ่งคือการสร้างความพอใจในการเรียนตั้งแต่เริ่มต้นให้แก่ทุกคน ซึ่งในเรื่องนี้มีผู้ให้แนวคิดไว้หลายท่าน ดังนี้

สกินเนอร์ (Skinner, ๑๙๗๑ : ๑) อ้างถึงใน วันทยา วงศ์ศิลปภิรมย์, ๒๕๓๓ : ๙) มีความเห็นว่าการปรับพฤติกรรมซึ่งเขาหมายถึงเสรีภาพ และความภาคภูมิใจ จุดหมายปลายทางที่แท้จริงของการศึกษา คือการทำให้คนมีความเป็นตัวของตัวเอง มีความรับผิดชอบต่อการกระทำของตนเสรีภาพ และความภาคภูมิใจเป็นครรลองของการไปสู่ความเป็นคนดังกล่าว

เสรีภาพ มีความหมายตรงข้ามกับการควบคุม แต่เสรีภาพในความหมายของสกินเนอร์ไม่ได้หมายถึงความเป็นอิสระจากการควบคุม หรือความเป็นอิสระจากสิ่งแวดล้อม แต่หมายถึงความเป็นอิสระจากการควบคุมบางชนิดที่มีลักษณะแข็งกร้าวนั้นไม่ได้ หมายถึง การทำลายหรือหนีจากสิ่งแวดล้อม แต่เป็นการวิเคราะห์และเปลี่ยนแปลงหรือ ปรับปรุงรูปแบบใหม่ให้แก่สิ่งแวดล้อมนั้นโดยทำให้อำนาจการควบคุมอ่อนตัวลงจนบุคคลเกิดความรู้สึกว่าตนมิได้ถูกควบคุมหรือต้องแสดงพฤติกรรมใดๆ ที่เนื่องมาจากการกดดันภายนอกบางอย่าง บุคคลควรได้รับการยกย่องยอมรับในผลสำเร็จของการกระทำ การเป็นที่ยกย่องยอมรับในผลสำเร็จของการกระทำ การเป็นที่ยกย่องยอมรับเป็นความภาคภูมิใจ ความภาคภูมิใจเป็นคุณค่าของ

มนุษย์ แต่การกระทำที่ควรได้รับการยกย่อง ยอมรับมากเท่าไรจะต้องเป็นการกระทำที่ปลอดจากการบังคับหรือสิ่งควบคุมใดๆ มากเท่านั้น นั่นคือสัดส่วนประมาณของการยกย่องยอมรับที่ให้แก่การกระทำจะเป็นส่วนกลับกับความเด่นหรือความสำคัญของสาเหตุที่จูงใจให้เขากระทำ

แนวคิดของสกินเนอร์ (Skinner, ๑๙๗๑ : ๕๒ อ้างถึงใน วันทยา วงศ์ศิลปภิรมย์, ๒๕๓๓ : ๑๐) สรุปได้ว่า เสรีภาพนำไปสู่ความภาคภูมิใจ และความภาคภูมิใจนำบุคคลไปสู่ความเป็นตัวของตัวเองเป็นผู้มีความรับผิดชอบต่อการคิด ตัดสินใจ การกระทำ และผลที่เกิดขึ้นจากการกระทำของตนเองและนั่นคือ เป้าหมายปลายทางที่แท้จริงของการศึกษา สิ่งที่สกินเนอร์ต้องการเห็นคือการปรับแก้พฤติกรรมของคนต้องแก้ด้วยเทคโนโลยีของพฤติกรรมเท่านั้น จึงจะสำเร็จ ส่วนการใช้เทคโนโลยีของพฤติกรรมนี้กับใครอย่างไร ด้วยวิธีไหน ถือเป็นเรื่องของการตัดสินใจใช้ศาสตร์ซึ่งต้องอาศัยภูมิปัญญาของผู้ใช้เท่านั้น

บลูม (Bloom, ๑๙๗๖ : ๗๒-๗๔ อ้างถึงใน วันทยา วงศ์ศิลปภิรมย์, ๒๕๓๓ : ๘) มีความเห็นในทำนองเดียวกันว่า ถ้าสามารถจัดให้นักเรียนได้ทำกิจกรรมตามที่ตนเองต้องการ ก็น่าจะคาดหวังได้แน่นอนว่านักเรียนทุกคนได้เตรียมตัวสำหรับกิจกรรมที่ตนเองเลือกหรือจากสิ่งนอกโรงเรียนที่นักเรียนอยากเรียน เช่น การขับรถยนต์ ดนตรีบางชนิด เกม หรืออะไรบางอย่างที่นักเรียนอาสาสมัครและตัดสินใจได้โดยเสรีในการเรียน การมีความกระตือรือร้นและความสนใจเมื่อเริ่มเรียน จะทำให้นักเรียน เรียนได้เร็ว และประสบความสำเร็จสูง อย่างไรก็ตาม บลูมเห็นว่าวิธีนี้ค่อนข้างเป็นอุดมคติที่จัดได้ลำบาก

ช่วงสำคัญของการจัดประสบการณ์เพื่อสร้างความรู้สึที่ดีต่อการเรียนนี้ทั้ง ไวท์ เฮดและบลูม เห็นว่าต้องทำในระดับประถมศึกษา เพราะบุคคลที่มีอายุต่ำกว่า ๑๔ ปีลงมา มีพัฒนาอยู่ในขั้นตอนของความสนใจ ความพึงพอใจ และเป็นช่วงการสร้างฐานของการสะสมความรู้สึกที่มีต่อประสบการณ์ความสำเร็จ ในชั้นเรียนที่สูงขึ้นไปหรือในเด็กที่อายุมากขึ้น การสร้างหรือการเปลี่ยนแปลงความรู้สึกจะทำได้ยาก

จากความหมายที่กล่าวมา สรุปได้ว่าความพึงพอใจของนักศึกษาในการศึกษาเล่าเรียนจะเกิดจากองค์ประกอบต่างๆ เหล่านี้คือคุณสมบัติของครู วิธีสอน กิจกรรมการเรียนการสอน การวัดและประเมินผล จึงจะประสบความสำเร็จในการเรียน ดังนั้น จึงเป็นหน้าที่ของ ผู้บริหารและครู ที่จะสร้างความสุขในการเรียนให้กับผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนมีความพึงพอใจ มีความรัก และมีความกระตือรือร้นในการเรียน โดยการปรับปรุงองค์ประกอบต่างๆ ของผู้สอน มีการยกย่องให้กำลังใจแก่ผู้เรียนที่กระทำความดีมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีกับ ลูกศิษย์ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความเจริญก้าวหน้า การสร้างภาพแวดล้อมเกี่ยวกับอาคารสถานที่ที่เหมาะสมน่าอยู่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้แสดงความคิดเห็นรวมทั้งรับฟังและให้ความช่วยเหลือเมื่อผู้เรียนประสบกับปัญหาทุกข์ร้อนปัจจัยความพึงพอใจนี้จึงเป็นสิ่งสำคัญ ประการหนึ่งที่จะส่งผลให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จในการศึกษาเล่าเรียน ฉะนั้นวิทยาลัยเทคนิคภูเก็ตจึงจำเป็นต้องสำรวจ ตรวจสอบ และประเมินผลความพึงพอใจในการปฏิบัติงานด้านการจัดการเรียนการสอนของครูผู้สอนของวิทยาลัยเทคนิคภูเก็ต เพื่อพัฒนาศักยภาพในการจัดการเรียนการสอนของของครูผู้สอนให้มีประสิทธิภาพ เกิดผลสัมฤทธิ์แก่ผู้เรียนในอนาคตต่อไป

๓. วิธีการดำเนินการวิจัย

๓.๑ ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย ได้แก่พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๔๒ พระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา พ.ศ.๒๕๕๑ ความพึงพอใจการวัดความพึงพอใจ และอื่นๆ

๓.๒ สร้างเครื่องมือการวิจัย โดยใช้แบบสอบถาม โดยมีมาตราส่วนการประเมินค่า (Rating Scale) ๕ ระดับ

๓.๓ กำหนดกลุ่มประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มประชากรคือ นักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนของวิทยาลัยเทคนิคภูเก็ต ประจำปีการศึกษา ๒๕๕๓

กลุ่มตัวอย่างคือ นักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนในวิชาต่างๆ ของภาคเรียนที่ ๒ ประจำปีการศึกษา ๒๕๕๓ วิทยาลัยเทคนิคภูเก็ต จำนวน ๗๔๔ ชุด ซึ่งได้มาจากการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling)

๓.๔ การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยขอครูที่ปรึกษา ครูผู้สอน และอื่นๆ ของวิทยาลัยเทคนิคภูเก็ต เพื่อขอความร่วมมือในการแจกแบบสอบถามให้นักศึกษา และเก็บรวบรวมแบบสอบถามที่ตอบเสร็จเรียบร้อยแล้วกลับคืนแก่งานวิจัย พัฒนานวัตกรรมและสิ่งประดิษฐ์ วิทยาลัยเทคนิคภูเก็ต ระหว่างวันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ ถึงวันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔

๓.๕ การวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS ในการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

๓.๕.๑ วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยใช้สถิติ ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ยเลขคณิต (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation : S.D.) กำหนดเกณฑ์ค่าร้อยละในส่วนของภาพรวมทั้งหมด

๓.๕.๒ วิเคราะห์ความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อคุณภาพการสอนของครู วิทยาลัย เทคนิคภูเก็ต ประจำปี การศึกษา ๒๕๕๓

คำนวณหาค่าเฉลี่ยแบบสอบถามแต่ละด้าน โดยเทียบกับเกณฑ์ประเมินความพึงพอใจตามแนวคิดของเบสต์ (Best, ๑๙๗๗ : ๑๘๔) แปลผลได้ดังนี้

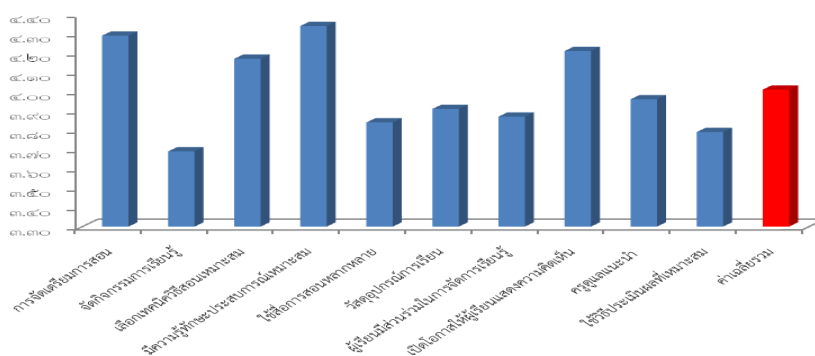
- ๑.๐๐ - ๑.๔๙ หมายถึง นักศึกษามีความพึงพอใจต่อคุณภาพการสอนของครูน้อยที่สุด
- ๑.๕๐ - ๒.๔๙ หมายถึง ผู้ศึกษามีความพึงพอใจต่อคุณภาพการสอนของครูน้อย
- ๒.๕๐ - ๓.๔๙ หมายถึง นักศึกษามีความพึงพอใจต่อคุณภาพการสอนของครูปานกลาง
- ๓.๕๐ - ๔.๔๙ หมายถึง นักศึกษามีความพึงพอใจต่อคุณภาพการสอนของครูมาก
- ๔.๕๐ - ๕.๐๐ หมายถึง นักศึกษามีความพึงพอใจต่อคุณภาพการสอนของครูมากที่สุด

4. ผลการวิจัย

ผลการวิจัยเรื่อง ความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อคุณภาพการสอนของครูวิทยาลัยเทคนิคภูเก็ต ประจำปีการศึกษา ๒๕๕๓ สรุปได้ดังนี้

ตารางที่ ๔.1 ความพึงพอใจที่นักศึกษามีต่อคุณภาพการสอนของครูของวิทยาลัยเทคนิคภูเก็ต

ลำดับที่	รายการ	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ระดับความพึงพอใจ
๑	ความพร้อมในการจัดเตรียมการสอน	๔.๒๙	๐.๙๙	มาก
๒	จัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลาย	๓.๖๙	๑.๐๒	มาก
๓	เลือกรูปแบบหรือเทคนิควิธีสอนเหมาะสมกับผู้เรียน	๔.๑๗	๑.๐๔	มาก
๔	มีความรู้ทักษะและประสบการณ์เหมาะสมกับวิธีที่สอน	๔.๓๔	๑.๐๒	มาก
๕	ใช้สื่อการสอนหลากหลายและเหมาะสมกับผู้เรียน	๓.๘๔	๑.๐๕	มาก
๖	วัสดุอุปกรณ์การเรียนเพียงพอ	๓.๙๑	๑.๐๖	มาก
๗	ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการจัดการเรียนรู้	๓.๘๗	๑.๐๕	มาก
๘	เปิดโอกาสให้ผู้เรียนแสดงความคิดเห็นและซักถามระหว่างเรียน	๔.๒๑	๑.๐๘	มาก
๙	ครูดูแลแนะนำ ติดตามผลการปฏิบัติงานของผู้เรียน	๓.๙๖	๑.๐๘	มาก
๑๐	เลือกใช้วิธีประเมินผลที่เหมาะสมและหลากหลาย	๓.๗๙	๑.๐๙	มาก
ค่าเฉลี่ยรวม		๔.๐๑	๑.๐๕	มาก

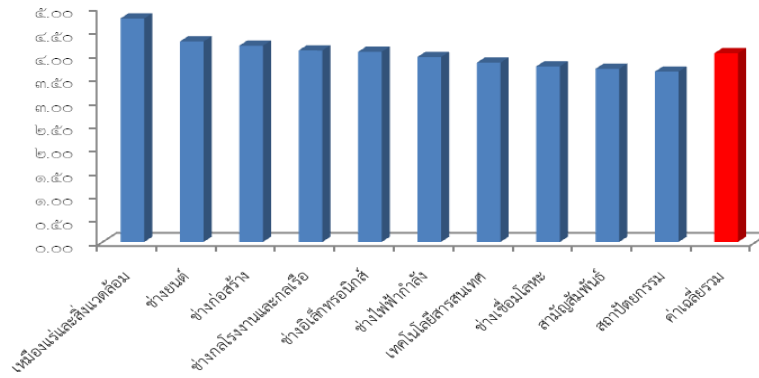

ภาพที่ ๔.๑ กราฟแสดงความพึงพอใจในภาพรวมของนักศึกษามีต่อคุณภาพการสอนของครูของวิทยาลัยเทคนิคภูเก็ต

จากตารางที่ ๔.๑ แสดงให้เห็นว่าค่าเฉลี่ยความพึงพอใจที่นักศึกษามีต่อคุณภาพการสอนของครูของวิทยาลัยเทคนิคภูเก็ตของผู้ตอบแบบสอบถาม มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากทุกหัวข้อมีค่าเฉลี่ยรวม ๔.๐๑ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ๐.๘๓ โดยหัวข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ครูมีความรู้ทักษะและประสบการณ์เหมาะสมกับวิธีที่สอน มีค่าเฉลี่ย ๔.๓๔ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ๑.๐๒ รองลงมาคือหัวข้อ ความพร้อมในการจัดเตรียมการสอนของครูมีค่าเฉลี่ย ๔.๒๙ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ๐.๙๙ หัวข้อครูเปิดโอกาสให้ผู้เรียนแสดงความคิดเห็นและซักถามระหว่างเรียน, ครูเลือกรูปแบบหรือเทคนิควิธีสอนเหมาะสมกับผู้เรียน, ครูดูแลแนะนำ ติดตามผลการปฏิบัติงานของผู้เรียน , วัสดุอุปกรณ์การเรียนเพียงพอ, ครูส่งเสริมให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการจัดการเรียนรู้, ครูเลือกใช้สื่อการสอนหลากหลายและเหมาะสมกับผู้เรียน และครูเลือกใช้วิธีประเมินผลที่เหมาะสมและหลากหลายมีค่าเฉลี่ย ๔.๒๑, ๔.๑๗, ๓.๙๖, ๓.๙๑, ๓.๘๗, ๓.๘๔, ๓.๗๙ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ๑.๐๘, ๑.๐๔, ๑.๐๘, ๑.๐๖, ๑.๐๕, ๑.๐๕, ๑.๐๙ ตามลำดับ และหัวข้อครูจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลายมีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ ๓.๖๙ ที่ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ๑.๐๒

ตารางที่ ๔.๒ สรุปลำดับความพึงพอใจในภาพรวมของนักศึกษามีต่อคุณภาพการสอนของครู ของวิทยาลัยเทคนิคภูเก็ต โดยจำแนกเป็นสาขาวิชา

ลำดับที่	สาขาวิชา	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ระดับความพึงพอใจ
๑	เทคโนโลยีเหมืองแร่และสิ่งแวดล้อม	๔.๗๕	๐.๔๓	มากที่สุด
๒	ช่างยนต์	๔.๒๖	๐.๘๐	มาก
๓	ช่างก่อสร้าง	๔.๑๗	๐.๘๑	มาก
๔	ช่างกลโรงงานและกลเรือ	๔.๐๗	๐.๗๓	มาก
๕	ช่างอิเล็กทรอนิกส์	๔.๐๔	๐. ๖๓	มาก
๖	ช่างไฟฟ้ากำลัง	๓.๙๓	๐.๗๘	มาก
๗	เทคโนโลยีสารสนเทศ	๓.๘๑	๐.๖๗	มาก
๘	ช่างเชื่อมโลหะ	๓.๗๓	๐.๕๕	มาก
๙	สามัญสัมพันธ์	๓.๖๘	๐.๗๙	มาก
๑๐	สถาปัตยกรรม	๓.๖๒	๑.๑๘	มาก
ค่าเฉลี่ยรวม		๔.๐๑	๐.๗๕	มาก

ภาพที่ ๔.๒ กราฟแสดงความพึงพอใจในภาพรวมของนักศึกษาที่มีต่อคุณภาพการสอนของครู ของวิทยาลัยเทคนิคภูเก็ต โดยจำแนกเป็นสาขาวิชา

จากตารางที่ ๔.๒ แสดงให้เห็นว่าค่าเฉลี่ยสรุปลำดับความพึงพอใจในภาพรวมของนักศึกษาที่มีต่อคุณภาพการสอนของครูของวิทยาลัยเทคนิคภูเก็ตโดยจำแนกเป็นสาขาวิชาของผู้ตอบแบบสอบถามตามแผนกวิชาที่มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุดคือสาขาวิชาเทคโนโลยีเหมืองแร่และสิ่งแวดล้อม มีค่าเฉลี่ย ๔.๗๕ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ๐.๓๘ รองลงมาสาขาวิชาที่มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุดคือช่างยนต์ที่ค่าเฉลี่ย ๔.๐๙ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ๐.๕๕ และสาขาวิชาช่างก่อสร้างที่ค่าเฉลี่ย ๔.๐๒ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ๐.๖๘ ตามลำดับ ในขณะที่สาขาวิชาช่างกลเรือ, ช่างอิเล็กทรอนิกส์, สามัญสัมพันธ์, เทคโนโลยีสารสนเทศ, ช่างไฟฟ้ากำลัง, ช่างกลโรงงาน,ช่างเชื่อมโลหะ มีค่าเฉลี่ยที่ ๓.๗๙, ๓.๖๙, ๓.๖๘, ๓.๕๗, ๓.๕๗, ๓.๕๓ และ ๓.๔๘ ที่ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ๐.๖๒, ๐.๓๖, ๐.๗๙, ๐.๕๖, ๑.๐๒, ๑.๐๘ และ ๐.๗๖ ตามลำดับ และสาขาวิชาที่มีความพึงพอใจในภาพรวมของนักศึกษาที่มีต่อคุณภาพการสอนของครูต่ำที่สุดคือสาขาวิชาสถาปัตยกรรมที่ค่าเฉลี่ยที่ ๒.๙๐ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ๑.๑๘

ตารางที่ ๔.๓ ความพึงพอใจที่นักศึกษาที่มีต่อคุณภาพการสอนของครู โดยเลือกเป็นลำดับที่ ๑ คือสาขาวิชาเทคโนโลยีเหมืองแร่และสิ่งแวดล้อม

ลำดับที่	รายการ	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ระดับความพึงพอใจ
๑	ความพร้อมในการจัดเตรียมการสอน	๔.๗๕	๐.๔๖	มากที่สุด
๒	จัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลาย	๔.๗๕	๐.๔๖	มากที่สุด
๓	เลือกรูปแบบหรือเทคนิควิธีสอนเหมาะสมกับผู้เรียน	๔.๗๕	๐.๔๖	มากที่สุด
๔	มีความรู้ทักษะและประสบการณ์เหมาะสมกับวิธีที่สอน	๔.๖๒	๐.๓๕	มากที่สุด
๕	ใช้สื่อการสอนหลากหลายและเหมาะสมกับผู้เรียน	๔.๖๒	๐.๕๑	มากที่สุด
๖	วัสดุอุปกรณ์การเรียนเพียงพอ	๔.๗๕	๐.๔๖	มากที่สุด
๗	ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการจัดการเรียนรู้	๔.๗๕	๐.๔๖	มากที่สุด
๘	เปิดโอกาสให้ผู้เรียนแสดงความคิดเห็นและซักถามระหว่างเรียน	๔.๗๕	๐.๔๖	มากที่สุด
๙	ครูดูแลแนะนำ ติดตามผลการปฏิบัติงานของผู้เรียน	๔.๘๘	๐.๓๕	มากที่สุด
๑๐	เลือกใช้วิธีประเมินผลที่เหมาะสมและหลากหลาย	๔.๘๘	๐.๓๕	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ยรวม		๔.๗๕	๐.๔๓	มากที่สุด

จากตารางที่ ๔.๓ แสดงให้เห็นว่าค่าเฉลี่ยความพึงพอใจที่นักศึกษามีต่อคุณภาพการสอนของครูโดยเลือกเป็นลำดับที่ ๑ คือสาขาวิชาเทคโนโลยีเหมืองแร่และสิ่งแวดล้อม ซึ่งผู้ตอบแบบสอบถาม มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุดทุกหัวข้อที่ค่าเฉลี่ยรวม ๔.๗๕ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ๐.๔๓ โดยหัวข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ครูดูแลแนะนำ ติดตามผลการปฏิบัติงานของผู้เรียน และครูเลือกใช้วิธีประเมินผลที่เหมาะสมและหลากหลาย มีค่าเฉลี่ยเท่ากันคือ ๔.๘๘ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ๐.๓๕ รองลงมาคือหัวข้อ ครูมีความพร้อมในการจัดเตรียมการสอน, ครูจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลาย, ครูส่งเสริมให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการจัดการเรียนรู้ ครูเลือกรูปแบบหรือเทคนิควิธีสอนเหมาะสมกับผู้เรียนและเปิดโอกาสให้ผู้เรียนแสดงความคิดเห็นและซักถามระหว่างเรียน และวัสดุอุปกรณ์การเรียนเพียงพอมีค่าเฉลี่ย ๔.๗๕ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ๐.๔๖ ในขณะที่ครูมีความรู้ทักษะและประสบการณ์เหมาะสมกับวิธีที่สอน และครูใช้สื่อการสอนหลากหลายและเหมาะสมกับผู้เรียน ได้รับความพึงพอใจค่าเฉลี่ยต่ำสุดเท่ากัน คือ ๔.๖๒ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ๐.๕๑

ตารางที่ ๔.๔ ความพึงพอใจที่นักศึกษามีต่อคุณภาพการสอนของครูโดยเลือกเป็นลำดับที่ ๒ คือสาขาวิชาช่างยนต์

ลำดับที่	รายการ	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ระดับความพึงพอใจ
๑	ความพร้อมในการจัดเตรียมการสอน	๔.๔๕	๐.๗๐	มาก
๒	จัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลาย	๓.๙๙	๐.๘๑	มาก
๓	เลือกรูปแบบหรือเทคนิควิธีสอนเหมาะสมกับผู้เรียน	๔.๑๒	๐.๘๖	มาก
๔	มีความรู้ทักษะและประสบการณ์เหมาะสมกับวิธีที่สอน	๔.๓๔	๐.๗๐	มาก
๕	ใช้สื่อการสอนหลากหลายและเหมาะสมกับผู้เรียน	๔.๒๕	๐.๘๑	มาก
๖	วัสดุอุปกรณ์การเรียนเพียงพอ	๔.๒๒	๐.๙๐	มาก
๗	ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการจัดการเรียนรู้	๔.๑๕	๐.๙๒	มาก
๘	เปิดโอกาสให้ผู้เรียนแสดงความคิดเห็นและซักถามระหว่างเรียน	๔.๔๕	๐.๘๒	มาก
๙	ครูดูแลแนะนำ ติดตามผลการปฏิบัติงานของผู้เรียน	๔.๓๑	๐.๗๘	มาก
๑๐	เลือกใช้วิธีประเมินผลที่เหมาะสมและหลากหลาย	๔.๒๗	๐.๗๗	มาก
ค่าเฉลี่ยรวม		๔.๒๖	๐.๘๐	มาก

จากตารางที่ ๔.๔ แสดงให้เห็นว่าค่าเฉลี่ยความพึงพอใจที่นักศึกษามีต่อคุณภาพการสอนของครูโดยเลือกเป็นลำดับที่ ๒ คือสาขาวิชาช่างยนต์ ซึ่งผู้ตอบแบบสอบถามมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากทุกหัวข้อ มีค่าเฉลี่ยรวม ๔.๒๖ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานรวม ๐.๘๐ โดยหัวข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ครูมีความพร้อมในการจัดเตรียมการสอนของครู และครูเปิดโอกาสให้ผู้เรียนแสดงความคิดเห็นและซักถามระหว่างเรียนมีค่าเฉลี่ยเท่ากันคือ ๔.๔๕ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ๐.๗๐, ๐.๘๒ ตามลำดับ รองลงมาคือหัวข้อ ครูมีความรู้ทักษะและประสบการณ์เหมาะสมกับวิธีที่สอน มีค่าเฉลี่ยเท่ากันคือ ๔.๓๔ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ๐.๗๐ และครูดูแลแนะนำ ติดตามผลการปฏิบัติงานของผู้เรียน, ครูเลือกใช้วิธีประเมินผลที่เหมาะสมและหลากหลาย, ครูเลือกใช้สื่อการสอนหลากหลายและเหมาะสมกับผู้เรียน, ครูเลือกรูปแบบหรือเทคนิควิธีสอนเหมาะสมกับผู้เรียน, ครูส่งเสริมให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการจัดการเรียนรู้, ครูส่งเสริมให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการจัดการเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ย ๔.๓๑, ๔.๒๗, ๔.๒๕, ๔.๒๒, ๔.๑๕ และ ๔.๑๒ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ๐.๗๗, ๐.๘๑, ๐.๘๖, ๐.๙๒ และ ๐.๘๖ ตามลำดับ ในขณะที่วัสดุอุปกรณ์การเรียนเพียงพอ ได้ระดับความพึงพอใจค่าเฉลี่ยต่ำสุดเท่ากัน คือ ๓.๙๙ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ๐.๘๑

ตารางที่ ๔.๕ ความพึงพอใจที่นักศึกษามีต่อคุณภาพการสอนของครูโดยเลือกเป็นลำดับที่ ๓ คือสาขาวิชาช่างก่อสร้าง

ลำดับที่	รายการ	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ระดับความพึงพอใจ
๑	ความพร้อมในการจัดเตรียมการสอน	๔.๕๙	๐.๖๐	มาก
๒	จัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลาย	๓.๙๕	๑.๐๔	มาก
๓	เลือกรูปแบบหรือเทคนิควิธีสอนเหมาะสมกับผู้เรียน	๔.๑๗	๐.๗๓	มาก
๔	มีความรู้ทักษะและประสบการณ์เหมาะสมกับวิธีที่สอน	๔.๑๕	๐.๘๒	มาก
๕	ใช้สื่อการสอนหลากหลายและเหมาะสมกับผู้เรียน	๔.๐๔	๐.๘๙	มาก
๖	วัสดุอุปกรณ์การเรียนเพียงพอ	๔.๔๕	๐.๗๓	มาก
๗	ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการจัดการเรียนรู้	๔.๑๕	๑.๑๐	มาก
๘	เปิดโอกาสให้ผู้เรียนแสดงความคิดเห็นและซักถามระหว่างเรียน	๔.๑๓	๐.๗๑	มาก
๙	ครูดูแลแนะนำ ติดตามผลการปฏิบัติงานของผู้เรียน	๔.๐๘	๐.๘๓	มาก
๑๐	เลือกใช้วิธีประเมินผลที่เหมาะสมและหลากหลาย	๓.๙๘	๐.๖๗	มาก
ค่าเฉลี่ยรวม		๔.๑๗	๐.๘๑	มาก

จากตารางที่ ๔.๕ แสดงให้เห็นว่าค่าเฉลี่ยความพึงพอใจที่นักศึกษามีต่อคุณภาพการสอนของครูโดยเลือกเป็นลำดับที่ ๓ คือสาขาวิชาช่างก่อสร้าง ซึ่งผู้ตอบแบบสอบถามมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากทุกหัวข้อที่ค่าเฉลี่ยรวม ๔.๑๗ ค่า

เบี่ยงเบนมาตรฐานรวม ๐.๘๑ โดยหัวข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ครูมีความพร้อมในการจัดเตรียมการสอนของครู คือ ๔.๕๙ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ๐.๖๐ รองลงมาคือหัวข้อ วัสดุอุปกรณ์การเรียนเพียงพอมีค่าเฉลี่ย ๔.๔๕ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ๐.๗๓ และในหัวข้อครูเลือกรูปแบบหรือเทคนิควิธีสอนเหมาะสมกับผู้เรียน, ครูมีความรู้ทักษะและประสบการณ์เหมาะสมกับวิธีที่สอนและส่งเสริมให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการจัดการเรียนรู้มีค่าเฉลี่ยเท่ากัน, ครูเปิดโอกาสให้ผู้เรียนแสดงความคิดเห็นและซักถามระหว่างเรียน, ครูดูแลแนะนำ ติดตามผลการปฏิบัติงานของผู้เรียน, ครูใช้สื่อการสอนหลากหลายและเหมาะสมกับผู้เรียน และครูเลือกใช้วิธีประเมินผลที่เหมาะสมและหลากหลายซึ่งมีค่าเฉลี่ย ๔.๑๗, ๔.๑๕, ๔.๑๓, ๔.๐๘, ๔.๐๔ และ ๓.๙๕ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ๐.๗๓, ๐.๘๒ และ ๑.๑๐, ๐.๗๑, ๐.๘๓, ๐.๘๙ และ ๑.๐๔ ตามลำดับ ในขณะที่ครูจัดกิจกรรมการเรียนรู้อันหลากหลาย ได้ระดับความพึงพอใจค่าเฉลี่ยต่ำสุดเท่ากัน คือ ๓.๙๘ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ๐.๖๗

ตารางที่ ๔.๖ ความพึงพอใจที่นักศึกษามีต่อคุณภาพการสอนของครูโดยเลือกเป็นลำดับที่ ๔ คือสาขาวิชาช่างกลโรงงานและกลเรือ

ลำดับที่	รายการ	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ระดับความพึงพอใจ
๑	ความพร้อมในการจัดเตรียมการสอน	๔.๓๖	๐.๗๑	มาก
๒	จัดกิจกรรมการเรียนรู้อันหลากหลาย	๓.๔๕	๐.๙๗	ปานกลาง
๓	เลือกรูปแบบหรือเทคนิควิธีสอนเหมาะสมกับผู้เรียน	๔.๒๒	๐.๗๑	มาก
๔	มีความรู้ทักษะและประสบการณ์เหมาะสมกับวิธีที่สอน	๔.๕๓	๐.๕๐	มาก
๕	ใช้สื่อการสอนหลากหลายและเหมาะสมกับผู้เรียน	๓.๗๙	๐.๗๓	มาก
๖	วัสดุอุปกรณ์การเรียนเพียงพอ	๔.๓๖	๑.๑๒	มาก
๗	ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการจัดการเรียนรู้	๓.๘๗	๐.๔๓	มาก
๘	เปิดโอกาสให้ผู้เรียนแสดงความคิดเห็นและซักถามระหว่างเรียน	๓.๘๗	๐.๗๐	มาก
๙	ครูดูแลแนะนำ ติดตามผลการปฏิบัติงานของผู้เรียน	๓.๘๗	๐.๗๑	มาก
๑๐	เลือกใช้วิธีประเมินผลที่เหมาะสมและหลากหลาย	๔.๓๖	๐.๗๔	มาก
ค่าเฉลี่ยรวม		๔.๐๗	๐.๗๓	มาก

จากตารางที่ ๔.๖ แสดงให้เห็นว่าค่าเฉลี่ยความพึงพอใจที่นักศึกษามีต่อคุณภาพการสอนของครูโดยเลือกเป็นลำดับที่ ๔ คือสาขาวิชาช่างกลโรงงานและกลเรือ ซึ่งผู้ตอบแบบสอบถามมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุดที่ค่าเฉลี่ยรวม ๔.๐๗ ค่า

เบี่ยงเบนมาตรฐานรวม ๐.๗๓ โดยหัวข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ครูมีความรู้ทักษะและประสบการณ์เหมาะสมกับวิธีที่สอนคือ ๔.๕๓ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ๐.๕๐ รองลงมาคือหัวข้อ ครูมีความพร้อมในการจัดเตรียมการสอน, วัสดุอุปกรณ์การเรียนเพียงพอและครูเลือกใช้วิธีประเมินผลที่เหมาะสมและหลากหลาย มีค่าเฉลี่ยเท่ากันคือ ๔.๓๖ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ๐.๗๑, ๑.๑๒ และ ๐.๗๔ ตามลำดับ และในหัวข้อครูเลือกรูปแบบหรือเทคนิควิธีสอนเหมาะสมกับผู้เรียน, ครูส่งเสริมให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการจัดการเรียนรู้และเปิดโอกาสให้ผู้เรียนแสดงความคิดเห็นและซักถามระหว่างเรียน และครูดูแลแนะนำ ติดตามผลการปฏิบัติงานของผู้เรียนมีค่าเท่ากัน ,ครูใช้สื่อการสอนหลากหลายและเหมาะสมกับผู้เรียน ซึ่งมีค่าเฉลี่ย ๔.๒๒, ๓.๘๗ และ ๓.๗๙ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ๐.๗๑, ๐.๔๓, ๐.๗๐ และ ๐.๗๑ ตามลำดับ ในขณะที่ครูจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลาย ได้ระดับความพึงพอใจค่าเฉลี่ยต่ำสุดเท่ากัน คือ ๓.๔๕ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ๐.๙๗

ตารางที่ ๔.๗ ความพึงพอใจที่นักศึกษามีต่อคุณภาพการสอนของครูโดยเลือกเป็นลำดับที่ ๕ คือสาขาวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์

ลำดับที่	รายการ	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ระดับความพึงพอใจ
๑	ความพร้อมในการจัดเตรียมการสอน	๔.๒๔	๐.๖๓	มาก
๒	จัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลาย	๓.๖๘	๐.๙๐	มาก
๓	เลือกรูปแบบหรือเทคนิควิธีสอนเหมาะสมกับผู้เรียน	๔.๒๐	๐.๕๒	มาก
๔	มีความรู้ทักษะและประสบการณ์เหมาะสมกับวิธีที่สอน	๔.๔๙	๐.๗๒	มาก
๕	ใช้สื่อการสอนหลากหลายและเหมาะสมกับผู้เรียน	๔.๑๘	๐.๕๘	มาก
๖	วัสดุอุปกรณ์การเรียนเพียงพอ	๓.๙๖	๐.๔๙	มาก
๗	ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการจัดการเรียนรู้	๓.๘๙	๐.๖๑	มาก
๘	เปิดโอกาสให้ผู้เรียนแสดงความคิดเห็นและซักถามระหว่างเรียน	๔.๑๖	๑.๐๐	มาก
๙	ครูดูแลแนะนำ ติดตามผลการปฏิบัติงานของผู้เรียน	๓.๗๖	๐.๔๐	มาก
๑๐	เลือกใช้วิธีประเมินผลที่เหมาะสมและหลากหลาย	๓.๘๓	๐.๕๓	มาก
ค่าเฉลี่ยรวม		๔.๐๔	๐.๖๓	มาก

จากตารางที่ ๔.๗ แสดงให้เห็นว่าค่าเฉลี่ยความพึงพอใจที่นักศึกษามีต่อคุณภาพการสอนของครูโดยเลือกเป็นลำดับที่ ๕ คือสาขาวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์ ซึ่งผู้ตอบแบบสอบถามมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่ค่าเฉลี่ยรวม ๔.๐๔ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานรวม ๐.๖๓ โดยหัวข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ครูมีความรู้ทักษะและประสบการณ์เหมาะสมกับวิธีที่สอนคือ ๔.๔๙ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ๐.๗๒ รองลงมาคือหัวข้อ ครูมีความพร้อมในการจัดเตรียมการสอนคือ ๔.๒๔ ค่าเบี่ยงเบน

มาตรฐาน ๐.๖๓ ในขณะที่หัวข้อครูเลือกรูปแบบหรือเทคนิควิธีสอนเหมาะสมกับผู้เรียน, ครูใช้สื่อการสอนหลากหลายและเหมาะสมกับผู้เรียน, ครูเปิดโอกาสให้ผู้เรียนแสดงความคิดเห็นและซักถามระหว่างเรียน, วัสดุอุปกรณ์การเรียนเพียงพอ, ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการจัดการเรียนรู้ และครูดูแลแนะนำ ติดตามผลการปฏิบัติงานของผู้เรียนซึ่งมีค่าเฉลี่ย ๔.๒๐, ๔.๑๘, ๔.๑๖, ๓.๙๖, ๓.๘๙, ๓.๘๓ และ ๓.๗๖ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ๐.๕๒, ๐.๕๘, ๑.๐๐, ๐.๔๙, ๐.๖๑, ๐.๕๓ และ ๐.๔๐ ตามลำดับ ในขณะที่ครูจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลาย ได้ระดับความพึงพอใจค่าเฉลี่ยต่ำสุดเท่ากัน คือ ๓.๖๘ ที่ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ๐.๙๐

ตารางที่ ๔.๘ ความพึงพอใจที่นักศึกษาที่มีต่อคุณภาพการสอนของครูโดยเลือกเป็นลำดับที่ ๖ คือสาขาวิชาช่างไฟฟ้ากำลัง

ลำดับที่	รายการ	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ระดับความพึงพอใจ
๑	ความพร้อมในการจัดเตรียมการสอน	๔.๓๐	๐.๗๗	มาก
๒	จัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลาย	๓.๙๐	๑.๑๙	มาก
๓	เลือกรูปแบบหรือเทคนิควิธีสอนเหมาะสมกับผู้เรียน	๓.๙๐	๐.๔๙	มาก
๔	มีความรู้ทักษะและประสบการณ์เหมาะสมกับวิธีที่สอน	๔.๒๑	๐.๕๖	มาก
๕	ใช้สื่อการสอนหลากหลายและเหมาะสมกับผู้เรียน	๓.๘๘	๐.๗๖	มาก
๖	วัสดุอุปกรณ์การเรียนเพียงพอ	๔.๑๔	๑.๐๑	มาก
๗	ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการจัดการเรียนรู้	๓.๔๘	๐.๕๑	ปานกลาง
๘	เปิดโอกาสให้ผู้เรียนแสดงความคิดเห็นและซักถามระหว่างเรียน	๓.๙๐	๐.๔๒	มาก
๙	ครูดูแลแนะนำ ติดตามผลการปฏิบัติงานของผู้เรียน	๔.๑๑	๐.๘๙	มาก
๑๐	เลือกใช้วิธีประเมินผลที่เหมาะสมและหลากหลาย	๓.๔๔	๑.๒๗	ปานกลาง
ค่าเฉลี่ยรวม		๓.๙๓	๐.๗๘	มาก

จากตารางที่ ๔.๘ แสดงให้เห็นว่าค่าเฉลี่ยความพึงพอใจที่นักศึกษาที่มีต่อคุณภาพการสอนของครูโดยเลือกเป็นลำดับที่ ๖ คือสาขาวิชาไฟฟ้ากำลัง ซึ่งผู้ตอบแบบสอบถามมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่ค่าเฉลี่ยรวม ๓.๙๓ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานรวม ๐.๗๘ โดยหัวข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ครูมีความพร้อมในการจัดเตรียมการสอนคือ ๔.๓๐ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ๐.๗๗ รองลงมาคือหัวข้อ ครูมีความรู้ทักษะและประสบการณ์เหมาะสมกับวิธีที่สอนที่ค่าเฉลี่ย ๔.๒๑ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ๐.๕๖ ในขณะที่หัวข้อครูวัสดุอุปกรณ์การเรียนเพียงพอและครูดูแลแนะนำ ติดตามผลการปฏิบัติงานของผู้เรียนมีค่าเฉลี่ย ๔.๑๔ และ ๔.๑๑ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ๑.๐๑ และ ๐.๘๙ ในหัวข้อครูมีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลาย,

เลือกรูปแบบหรือเทคนิควิธีสอนเหมาะสมกับผู้เรียน และเปิดโอกาสให้ผู้เรียนแสดงความคิดเห็นและซักถามระหว่างเรียนซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากัน คือ ๓.๙๐ ที่ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ๑.๑๙, ๐.๔๙ และ ๐.๔๒ ตามลำดับ ในขณะที่ครูส่งเสริมให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการจัดการเรียนรู้ และเลือกใช้วิธีประเมินผลที่เหมาะสมและหลากหลาย ได้ระดับความพึงพอใจค่าเฉลี่ยต่ำสุดเท่ากัน คือ ๓.๔๙ และ ๓.๔๔ ที่ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ๐.๔๑ และ ๑.๒๗ ตามลำดับ

ตารางที่ ๔.๙ ความพึงพอใจที่นักศึกษามีต่อคุณภาพการสอนของครูโดยเลือกเป็นลำดับที่ ๗ คือสาขาวิชาเทคโนโลยี สารสนเทศ

ลำดับที่	รายการ	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ระดับความพึงพอใจ
๑	ความพร้อมในการจัดเตรียมการสอน	๔.๑๒	๐.๕๘	มาก
๒	จัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลาย	๓.๔๓	๐.๘๔	ปานกลาง
๓	เลือกรูปแบบหรือเทคนิควิธีสอนเหมาะสมกับผู้เรียน	๓.๖๒	๐.๗๗	มาก
๔	มีความรู้ทักษะและประสบการณ์เหมาะสมกับวิธีที่สอน	๔.๑๐	๐.๕๐	มาก
๕	ใช้สื่อการสอนหลากหลายและเหมาะสมกับผู้เรียน	๓.๘๑	๐.๘๖	มาก
๖	วัสดุอุปกรณ์การเรียนเพียงพอ	๓.๘๑	๐.๘๖	มาก
๗	ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการจัดการเรียนรู้	๔.๐๓	๐.๕๗	มาก
๘	เปิดโอกาสให้ผู้เรียนแสดงความคิดเห็นและซักถามระหว่างเรียน	๔.๐๐	๐.๖๘	มาก
๙	ครูดูแลแนะนำ ติดตามผลการปฏิบัติงานของผู้เรียน	๓.๕๗	๐.๔๗	มาก
๑๐	เลือกใช้วิธีประเมินผลที่เหมาะสมและหลากหลาย	๓.๖๔	๐.๖๔	มาก
ค่าเฉลี่ยรวม		๓.๘๑	๐.๖๗	มาก

จากตารางที่ ๔.๙ แสดงให้เห็นว่าค่าเฉลี่ยความพึงพอใจที่นักศึกษามีต่อคุณภาพการสอนของครูโดยเลือกเป็นลำดับที่ ๗ คือสาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ ซึ่งผู้ตอบแบบสอบถามมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่ค่าเฉลี่ยรวม ๓.๘๑ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานรวม ๐.๖๗ โดยหัวข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ครูมีความพร้อมในการจัดเตรียมการสอนคือ ๔.๑๒ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ๐.๕๘ รองลงมาคือหัวข้อ ครูมีความรู้ทักษะและประสบการณ์เหมาะสมกับวิธีที่สอน ที่ค่าเฉลี่ย ๔.๑๐ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ๐.๕๐ ในขณะที่หัวข้อครูส่งเสริมให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการจัดการเรียนรู้, ครูเปิดโอกาสให้ผู้เรียนแสดงความคิดเห็นและซักถามระหว่างเรียน, ครูเลือกใช้วิธีประเมินผลที่เหมาะสมและหลากหลาย, ครูเลือกรูปแบบหรือเทคนิควิธีสอนเหมาะสมกับผู้เรียนและวัสดุอุปกรณ์การเรียนเพียงพอมีค่าเฉลี่ยเท่ากัน และครูดูแลแนะนำ ติดตามผลการปฏิบัติงานของผู้เรียน ซึ่งมีค่าเฉลี่ย ๔.๐๓, ๔.๐๐, ๓.๘๑, ๓.๖๔, ๓.๖๒ และ ๓.๕๗ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ๐.๕๗, ๐.๖๘, ๐.๘๖, ๐.๖๔, ๐.๗๗ และ ๐.๔๗

ตามลำดับ ในขณะที่ครูจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลายได้ระดับความพึงพอใจค่าเฉลี่ยต่ำสุดเท่ากัน คือ ๓.๔๓ ที่ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ๐.๘๔

ตารางที่ ๔.๑๐ ความพึงพอใจที่นักศึกษามีต่อคุณภาพการสอนของครูโดยเลือกเป็นลำดับที่ ๘ คือสาขาวิชาช่างเชื่อมโลหะ

ลำดับที่	รายการ	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ระดับความพึงพอใจ
๑	ความพร้อมในการจัดเตรียมการสอน	๓.๙๓	๐.๔๔	มาก
๒	จัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลาย	๓.๖๑	๐.๓๗	มาก
๓	เลือกรูปแบบหรือเทคนิควิธีสอนเหมาะสมกับผู้เรียน	๓.๗๙	๐.๙๑	มาก
๔	มีความรู้ทักษะและประสบการณ์เหมาะสมกับวิธีที่สอน	๔.๐๘	๐.๔๗	มาก
๕	ใช้สื่อการสอนหลากหลายและเหมาะสมกับผู้เรียน	๓.๗๔	๐.๕๐	มาก
๖	วัสดุอุปกรณ์การเรียนเพียงพอ	๓.๗๔	๐.๕๐	มาก
๗	ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการจัดการเรียนรู้	๓.๘๘	๐.๓๙	มาก
๘	เปิดโอกาสให้ผู้เรียนแสดงความคิดเห็นและซักถามระหว่างเรียน	๓.๖๑	๐.๔๑	มาก
๙	ครูดูแลแนะนำ ติดตามผลการปฏิบัติงานของผู้เรียน	๓.๕๘	๑.๑๓	มาก
๑๐	เลือกใช้วิธีประเมินผลที่เหมาะสมและหลากหลาย	๓.๓๕	๐.๓๕	ปานกลาง
ค่าเฉลี่ยรวม		๓.๗๓	๐.๕๕	มาก

จากตารางที่ ๔.๑๐ แสดงให้เห็นว่าค่าเฉลี่ยความพึงพอใจที่นักศึกษามีต่อคุณภาพการสอนของครูโดยเลือกเป็นลำดับที่ ๘ คือสาขาวิชาช่างเชื่อมโลหะ ซึ่งผู้ตอบแบบสอบถามมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่ค่าเฉลี่ยรวม ๓.๗๓ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานรวม ๐.๕๕ โดยหัวข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ครูมีความรู้ทักษะและประสบการณ์เหมาะสมกับวิธีที่สอนที่ค่า ๔.๐๘ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ๐.๔๗ รองลงมาคือหัวข้อ ครูมีความพร้อมในการจัดเตรียมการสอนที่ค่าเฉลี่ย ๓.๙๓ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ๐.๔๔ ในขณะที่หัวข้อครูส่งเสริมให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการจัดการเรียนรู้ , เลือกรูปแบบหรือเทคนิควิธีสอนเหมาะสมกับผู้เรียนมีค่าเฉลี่ย ๓.๘๘, ๓.๗๙ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ๐.๓๙, ๐.๙๑ตามลำดับ ในขณะที่ครูใช้สื่อการสอนหลากหลายและเหมาะสมกับผู้เรียน และวัสดุอุปกรณ์การเรียนเพียงพอมีค่าเฉลี่ยเท่ากัน ๓.๗๔ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ๐.๕๐ ตามลำดับ ในขณะที่ครูดูแลแนะนำ ติดตามผลการปฏิบัติงานของผู้เรียน, จัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลายและเปิดโอกาสให้ผู้เรียนแสดงความคิดเห็นและซักถามระหว่างเรียนมีค่าเฉลี่ย ๓.๖๑ และ ๓.๕๘ ที่ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ๐.๓๗, ๐.๔๑และ

๑.๑๓ ตามลำดับ ในขณะที่ครูวัสดุเลือกใช้วิธีประเมินผลที่เหมาะสมและหลากหลายมีระดับความพึงพอใจค่าเฉลี่ยต่ำสุดเท่ากัน คือ ๓.๓๕ ที่ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ๐.๓๕

ตารางที่ ๔.๑๑ ความพึงพอใจที่นักศึกษามีต่อคุณภาพการสอนของครูโดยเลือกเป็นลำดับที่ ๙ คือสาขาวิชาสามัญสัมพันธ์

ลำดับที่	รายการ	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ระดับความพึงพอใจ
๑	ความพร้อมในการจัดเตรียมการสอน	๓.๙๖	๑.๐๑	มาก
๒	จัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลาย	๓.๔๑	๐.๕๗	ปานกลาง
๓	เลือกรูปแบบหรือเทคนิควิธีสอนเหมาะสมกับผู้เรียน	๓.๗๔	๐.๙๗	มาก
๔	มีความรู้ทักษะและประสบการณ์เหมาะสมกับวิธีที่สอน	๔.๑๘	๑.๐๗	มาก
๕	ใช้สื่อการสอนหลากหลายและเหมาะสมกับผู้เรียน	๓.๖๙	๐.๔๖	มาก
๖	วัสดุอุปกรณ์การเรียนเพียงพอ	๓.๖๒	๑.๐๗	มาก
๗	ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการจัดการเรียนรู้	๓.๘๙	๐.๔๙	มาก
๘	เปิดโอกาสให้ผู้เรียนแสดงความคิดเห็นและซักถามระหว่างเรียน	๓.๕๗	๐.๙๓	มาก
๙	ครูดูแลแนะนำ ติดตามผลการปฏิบัติงานของผู้เรียน	๓.๓๘	๐.๕๓	ปานกลาง
๑๐	เลือกใช้วิธีประเมินผลที่เหมาะสมและหลากหลาย	๓.๓๕	๐.๗๕	ปานกลาง
ค่าเฉลี่ยรวม		๓.๖๘	๐.๗๙	มาก

จากตารางที่ ๔.๑๑ แสดงให้เห็นว่าค่าเฉลี่ยความพึงพอใจที่นักศึกษามีต่อคุณภาพการสอนของครูโดยเลือกเป็นลำดับที่ ๙ คือสาขาวิชาสามัญสัมพันธ์ ซึ่งผู้ตอบแบบสอบถามมีความพึงพอใจอยู่ในระดับปานกลางที่ค่าเฉลี่ยรวม ๓.๖๘ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานรวม ๐.๗๙ โดยหัวข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ครูมีความรู้ทักษะและประสบการณ์เหมาะสมกับวิธีที่สอนที่ค่าเฉลี่ย ๔.๑๘ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ๑.๐๗ รองลงมาคือหัวข้อ ครูมีความพร้อมในการจัดเตรียมการสอนที่ค่าเฉลี่ย ๓.๙๖ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ๑.๐๑ ในขณะที่หัวข้อครูส่งเสริมให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการจัดการเรียนรู้ , เลือกรูปแบบหรือเทคนิควิธีสอนเหมาะสมกับผู้เรียนมีค่าเฉลี่ย, ครูใช้สื่อการสอนหลากหลายและเหมาะสมกับผู้เรียน, วัสดุอุปกรณ์การเรียนเพียงพอ, ครูเปิดโอกาสให้ผู้เรียนแสดงความคิดเห็นและซักถามระหว่างเรียน, ครูจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลาย และครูดูแลแนะนำ ติดตามผลการปฏิบัติงานของผู้เรียน ที่ค่าเฉลี่ย ๓.๘๙, ๓.๗๔, ๓.๖๙, ๓.๖๒, ๓.๕๗, ๓.๔๑ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ๐.๔๙, ๐.๙๗, ๐.๔๖, ๑.๐๗, ๐.๙๓, ๐.๕๗ และ ๐.๕๓ ตามลำดับ ในขณะที่ครูเลือกใช้วิธีประเมินผลที่เหมาะสมและหลากหลายมีระดับความพึงพอใจค่าเฉลี่ยต่ำสุดมีค่าเฉลี่ย ๓.๓๕ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ๐.๗๕

ตารางที่ ๔.๑๒ ความพึงพอใจที่นักศึกษามีต่อคุณภาพการสอนของครูโดยเลือกเป็นลำดับที่ ๑๐ คือสาขาวิชา
สถาปัตยกรรม

ลำดับที่	รายการ	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ระดับความพึงพอใจ
๑	ความพร้อมในการจัดเตรียมการสอน	๓.๘๒	๐.๖๘	มาก
๒	จัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลาย	๓.๕๓	๑.๔๑	มาก
๓	เลือกรูปแบบหรือเทคนิควิธีสอนเหมาะสมกับผู้เรียน	๓.๔๙	๐.๕๒	มาก
๔	มีความรู้ทักษะและประสบการณ์เหมาะสมกับวิธีที่สอน	๓.๘๘	๑.๐๓	มาก
๕	ใช้สื่อการสอนหลากหลายและเหมาะสมกับผู้เรียน	๓.๙๕	๐.๔๙	มาก
๖	วัสดุอุปกรณ์การเรียนเพียงพอ	๓.๖๕	๐.๖๓	มาก
๗	ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการจัดการเรียนรู้	๓.๔๔	๐.๕๗	ปานกลาง
๘	เปิดโอกาสให้ผู้เรียนแสดงความคิดเห็นและซักถามระหว่างเรียน	๓.๓๒	๑.๓๗	ปานกลาง
๙	ครูดูแลแนะนำ ติดตามผลการปฏิบัติงานของผู้เรียน	๓.๖๙	๐.๗๔	ปานกลาง
๑๐	เลือกใช้วิธีประเมินผลที่เหมาะสมและหลากหลาย	๓.๒๐	๐.๗๑	ปานกลาง
ค่าเฉลี่ยรวม		๓.๖๐	๐.๘๒	มาก

จากตารางที่ ๔.๑๒ แสดงให้เห็นว่าค่าเฉลี่ยความพึงพอใจที่นักศึกษามีต่อคุณภาพการสอนของครูของวิทยาลัยเทคนิคภูเก็ตเลือกเป็นลำดับสุดท้ายคือลำดับที่ ๑๐ เป็นสาขาวิชาช่างสถาปัตยกรรม ซึ่งผู้ตอบแบบสอบถามมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่ค่าเฉลี่ยรวม ๓.๖๐ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานรวม ๐.๘๒ โดยหัวข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ครูใช้สื่อการสอนหลากหลายและเหมาะสมกับผู้เรียนที่ค่า ๓.๙๕ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ๐.๔๙ รองลงมาคือหัวข้อ ครูมีความรู้ทักษะและประสบการณ์เหมาะสมกับวิธีที่สอนมีค่าเฉลี่ย ๓.๘๘ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ๑.๐๓ ในขณะที่หัวข้อครูมีความพร้อมในการจัดเตรียมการสอน, ครูดูแลแนะนำ ติดตามผลการปฏิบัติงานของผู้เรียน, วัสดุอุปกรณ์การเรียนเพียงพอ, ครูจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลาย, เลือกรูปแบบหรือเทคนิควิธีสอนเหมาะสมกับผู้เรียน, ครูส่งเสริมให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการจัดการเรียนรู้ และเปิดโอกาสให้ผู้เรียนแสดงความคิดเห็นและซักถามระหว่างเรียนมีค่าเฉลี่ย ๓.๘๒, ๓.๖๕, ๓.๖๙, ๓.๕๓, ๓.๔๙, ๓.๔๔ และ ๓.๓๒ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ๐.๖๘, ๐.๗๔, ๐.๖๓, ๑.๔๑, ๐.๕๒, ๐.๕๗ และ ๑.๓๗ ตามลำดับ ในขณะที่ครูเลือกใช้วิธีประเมินผลที่เหมาะสมและหลากหลายมีระดับความพึงพอใจค่าเฉลี่ยต่ำสุดเท่ากัน คือ ๓.๒๐ ที่ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ๐.๗๑

ในขณะที่ข้อเสนอแนะอื่นๆ ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อการจัดการเรียนการสอนที่ผู้ตอบแบบสอบถาม สอบถาม ข้อเสนอแนะต่างๆ ดังต่อไปนี้

- นักเรียนนักศึกษาส่วนมาก อยากให้ครูทุกท่านเข้าใจนักเรียนให้มากกว่านี้
- ครูบางท่านสอนล่วงเวลา และมาสอนไม่ตรงเวลา (๓)
- ควรมีการปรับปรุงสื่อการเรียนการสอน (๒)
- ควรดูแลเอาใจใส่นักเรียนให้มากกว่านี้ (๓)
- ชั่วโมงกิจกรรมเยอะเกินไป เข้มงวดมากเกินไป
- ครูบางท่านไม่ค่อยสอน (๓)

๕. อภิปรายผล

จากการวิจัยสามารถนำมาอภิปรายผลได้ดังนี้

๕.๑ ผลการวิจัยเกี่ยวกับความพึงพอใจในคุณภาพการสอนของครูในวิทยาลัยเทคนิคภูเก็ต ที่นักศึกษาพึงพอใจมากที่สุด โดยเลือกเป็นลำดับที่ ๑ ถึงลำดับที่ ๓ คือ ครูมีความรู้ทักษะและประสบการณ์เหมาะสมกับวิธีที่สอน ความพร้อมในการจัดเตรียมการสอนของครู และครูเปิดโอกาสให้ผู้เรียนแสดงความคิดเห็นและซักถามระหว่างเรียน ซึ่งแสดงให้เห็นว่าครูของวิทยาลัยเทคนิคภูเก็ตมีความรู้ ความสามารถ ทักษะเทคนิคการสอนต่างๆ เนื่องจากครูมีคุณวุฒิการศึกษาตรงกับสาขาที่ทำการสอน มีทักษะประสบการณ์จากการสอนเป็นเวลานาน ตลอดจนได้รับการฝึกอบรม ทักษะศึกษาดูงานในหน่วยงานและองค์กรต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับวิชาที่สอนอย่างสม่ำเสมอ จึงสามารถออกแบบการเรียนรู้โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ และมุ่งเน้นให้นักศึกษาได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอน และกล้าแสดงออกในการแสดงความคิดเห็น จึงเป็นสิ่งที่ครูผู้สอนควรที่จะยึดถือเป็นแนวทางในการปฏิบัติในปีการศึกษาต่อไป

๕.๒ กรณีที่นักศึกษามีความพึงพอใจต่อคุณภาพการสอนของครูของวิทยาลัยเทคนิคภูเก็ตเป็นลำดับต่ำที่สุด คือ ครูจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลาย ซึ่งตรงกับข้อเท็จจริงที่ว่า ในปีการศึกษา ๒๕๕๒ ครูไม่สามารถจัดกิจกรรมการเรียนรู้ได้หลากหลาย เนื่องจากงบประมาณในการจัดซื้อวัสดุฝึก เครื่องมือและครุภัณฑ์มีน้อยมาก จึงทำให้ผลการประเมินระดับความพึงพอใจอยู่ในเกณฑ์ที่มีผู้ตอบแบบสอบถามเลือกต่ำที่สุด ฉะนั้นวิทยาลัยเทคนิคภูเก็ตจึงควรที่จะเห็นความสำคัญของการจัดหาวัสดุฝึก ครุภัณฑ์ที่ทันสมัย และอุปกรณ์การเรียนการสอนให้มากขึ้นให้เพียงพอกับจำนวนนักศึกษา เพราะเป็นประเด็นสำคัญที่สุดที่นักศึกษาไม่พึงพอใจมากที่สุด ซึ่งอาจเป็นสาเหตุทำให้นักศึกษาไม่สนใจในการเรียน ลดความน่าเชื่อมั่นในคุณภาพการสอนของครู ตลอดจนทำให้นักศึกษาออกกลางคันเป็นจำนวนมาก ซึ่งเกิดการสิ้นเปลืองค่าใช้จ่ายงบประมาณจากภาษีของประชาชน

๕.๓ ความพึงพอใจต่อคุณภาพการสอนของครู โดยพิจารณาตามสาขาวิชาของผู้ตอบแบบสอบถามตามสาขาวิชาปรากฏว่า สาขาวิชาเทคโนโลยีเหมืองแร่และสิ่งแวดล้อมมีนักศึกษาพึงพอใจมากที่สุด สาเหตุเนื่องจากสาขาวิชาเทคโนโลยีเหมืองแร่และสิ่งแวดล้อมมีนักศึกษาน้อย แต่มีชุดฝึกครุภัณฑ์เพียงพอสำหรับนักศึกษา ถึงแม้ว่าครูผู้สอนจะมีจำนวนน้อย แต่ครูคอยดูแลให้คำแนะนำนักศึกษาอย่างใกล้ชิด ตลอดจนครูเลือกใช้วิธีสอนที่เหมาะสมและหลากหลายกับผู้เรียน นอกจากนี้สาขาวิชาเทคโนโลยีเหมืองแร่และสิ่งแวดล้อมมีระบบการบริหารจัดการในเรื่องอาคารสถานที่ การเรียนการสอน ตลอดจน

การฝึกงานตามสถานประกอบการต่างๆ ส่งผลให้นักศึกษาจบแล้วมีงานทำทันที แสดงให้เห็นว่าคุณภาพของครูผู้สอนมีมาก จึงทำให้นักศึกษามีความพึงพอใจมากที่สุด

๕.๔ กรณีที่สาขาวิชาสถาปัตยกรรม ซึ่งนักศึกษามีความพึงพอใจต่อคุณภาพการสอนของครูต่ำที่สุด สาเหตุเนื่องมาจากสาขาวิชาสถาปัตยกรรมเป็นสาขาที่เปิดการสอนได้ไม่นาน ครูผู้สอนมีจำนวนน้อยซึ่งตรงข้ามกับจำนวนนักศึกษาที่มากและมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นทุกปี ในขณะที่คุณวุฒิการศึกษาของครูไม่ตรงกับสาขาที่ทำการสอน จึงทำให้การจัดการเรียนการสอนไม่สอดคล้อง เหมาะสมกับนักศึกษา ดังนั้นวิทยาลัยเทคนิคภูเก็ตจึงควรที่จะเห็นความสำคัญในการเพิ่มจำนวนครูผู้สอนในสาขาวิชาสถาปัตยกรรมให้มากขึ้น ตลอดจนคัดสรรครูผู้สอนให้มีความรู้ ประสบการณ์เฉพาะสาขามาทำการสอน ส่งครูไปศึกษาต่อ ฝึกอบรม และอื่นๆ เพื่อให้มีความรู้และประสบการณ์เพิ่มขึ้น ตลอดจนการจ้างครูที่มีความสามารถเฉพาะด้านมาทำการสอน เพื่อเป็นการพัฒนาคุณภาพการสอนในสาขาวิชาสถาปัตยกรรมให้สูงขึ้นในอนาคต

๖. ข้อเสนอแนะ

จากการวิจัยครั้งนี้พบว่า นักศึกษามีความพึงพอใจในคุณภาพการสอนของครูของวิทยาลัยเทคนิคภูเก็ต ในส่วนของครูมีความรู้ทักษะและประสบการณ์เหมาะสมกับวิธีที่สอนมากที่สุด ซึ่งถือว่าเป็นจุดแข็งของวิทยาลัยเทคนิคภูเก็ต ดังนั้นวิทยาลัยจึงควรพิจารณาเห็นความสำคัญในเรื่องดังกล่าวให้มากที่สุด โดยการจัดกิจกรรมส่งเสริมให้ครูศึกษาต่อ เข้ารับการฝึกอบรม ทักษะศึกษาดูงาน ฝึกงานและอื่นๆ เพื่อเพิ่มพูนความรู้ ความสามารถสูงขึ้นไปเป็นการสะท้อนศักยภาพของครูผู้สอน เพื่อให้สามารถถ่ายทอดให้นักศึกษามีความรู้ ทักษะตามสมรรถนะอาชีพ และคุณลักษณะที่พึงประสงค์ทั้งในด้านคุณธรรม จริยธรรม ตลอดจนจรรยาบรรณในวิชาชีพ เพื่อสนองต่อความต้องการของสถานประกอบการ พัฒนาประเทศชาติในอนาคต

ในขณะที่การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลายศึกษามีความพึงพอใจน้อยที่สุดนั้น วิทยาลัยเทคนิคภูเก็ตจึงควรจัดสรรงบประมาณในการจัดทำโครงการต่างๆ เช่น โครงการทัศนศึกษานอกสถานที่ โครงการประกวดสิ่งประดิษฐ์ และอื่นๆ ตลอดจนจัดงบประมาณด้านวัสดุฝึก เครื่องมือ และครุภัณฑ์ให้มากขึ้น ซึ่งทำให้ครูผู้สอนสามารถจัดกิจกรรมการเรียนรู้ได้มากขึ้น เกิดแรงจูงใจในการเรียนสูงขึ้น

เมื่อเปรียบเทียบเป็นรายสาขาวิชา ซึ่งปรากฏว่า สาขาวิชาสถาปัตยกรรมมีอัตราส่วนครูต่อผู้เรียนสูงมาก จึงทำให้นักศึกษามีความพึงพอใจน้อยที่สุด เมื่อเทียบกับสาขาวิชาเทคโนโลยีเมืองแร่และสิ่งแวดล้อมซึ่งมีอัตราส่วนครูต่อผู้เรียนต่ำ จึงทำให้นักศึกษามีความพึงพอใจมากที่สุด ดังนั้นวิทยาลัยเทคนิคภูเก็ตจึงควรทำการศึกษาวิจัยเรื่อง อัตราส่วนครูต่อจำนวนผู้เรียนที่เหมาะสมแต่ละสาขาวิชาของวิทยาลัยเทคนิคภูเก็ต เพื่อเป็นแนวทางในการรับนักศึกษาใหม่ในปีการศึกษาต่อไป

ข้อเสนอแนะอื่นๆ วิทยาลัยเทคนิคภูเก็ตควรมีการตรวจสอบการสอนของครู หรือนิเทศการสอนเพื่อพัฒนารูปแบบการสอนให้เหมาะสมกับผู้เรียน ตลอดจนจัดกิจกรรมจะต้องพัฒนาให้นักศึกษามีทั้งความรู้ ทักษะ และพัฒนาให้นักศึกษามีจิตสาธารณะต่างๆ ให้ทันสมัยเหมาะสมกับนักศึกษาวิทยาลัยเทคนิคภูเก็ต เพื่อให้นักศึกษาเกิดแรงจูงใจในการเรียน พัฒนา นักศึกษาให้มีความรู้ ทักษะ คุณธรรมที่ดีอันพึงประสงค์สามารถดำรงชีวิตในสังคมอย่างมีความสุข

บรรณานุกรม

เจริญ ศรี พันปี. (๒๕๕๖). ความพึงพอใจของครูต่อพฤติกรรมคุณธรรมและการบริหารงานของผู้บริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสุพรรณบุรี. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต การบริหารการศึกษา, มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี.

นาริรัตน์ กว้างขวาง. (๒๕๕๓). ความพึงพอใจของประชาชนต่อประสิทธิภาพในการให้บริการของมหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ. งานวิจัยเศรษฐศาสตร์ธุรกิจ มหาบัณฑิต, สาขาการบริหาร, สถาบันมหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ.

ศิริวรรณ เสรีรัตน์. (๒๕๕๑). การบริหารการตลาดยุคใหม่. กรุงเทพฯ: เพชรจรัสแสงแห่งโลกธุรกิจ.

อดุลย์ศักดิ์ สุนทรโรจน์. (๒๕๕๖). ความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของครูโรงเรียนประถม ศึกษาสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดหนองคาย. วิทยานิพนธ์ ครุศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาการบริหารการศึกษา, สถาบันมหาวิทยาลัยราชภัฏ มหาสารคาม.

วันทยา วงศ์ศิลปกรมย์. (๒๕๓๓). การศึกษาผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนที่เป็นผลจากความพอใจ ในการได้เลือกบทเรียน. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.

สืบค้นเมื่อ วันที่ ๒ ธันวาคม ๒๕๕๓

งานวิจัยพัฒนานวัตกรรมและสิ่งประดิษฐ์
วิทยาลัยเทคนิคภูเก็ต สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา